

den omtalte kundgørelse ville have forhindret den omtalte anholdelse i at finde sted på den beskrevne måde, eller om der eventuelt er behov for et egentligt hundereglement, der sætter klare grænser og betingelser for brug af politihunde som magtmiddel, således som det er forudsat i kritikken fra FN's Komité for Menneskerettigheder.

Svar (1/7 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen om anvendelsen af det foreliggende udkast til en kundgørelse om politiets brug af politihund til magtanvendelse.

Rigspolitichefen har i udtalelsen bl.a. anført følgende:

»Rigspolitiet kan i den anledning oplyse, at det foreliggende udkast til regelsæt omhandler alle situationer, hvor politiet bruger politihund til magtanvendelse, herunder for at gennemføre en pågribelse eller anholdelse.

Regelsættet lægger indledningsvist fast, at anvendelse af politihund til magtanvendelse kun må ske, når anvendelsen skønnes nødvendig, når mindre indgribende midler og metoder under de givne forhold skønnes utilstrækkelige, og anvendelse ikke åbenbart går ud over, hvad der under hensyn til situationen, vedkommende person og det berørte retsgodes betydning er forsvarligt.

Der vil således efter regelsættet altid blive foretaget en konkret vurdering af anvendelsen af politihund som magtmiddel.

I vurderingen indgår også proportionalitets-hensyn på den måde, at de konsekvenser, som anvendelsen af politihund medfører, sættes i forhold til det resultat, der kan opnås. Ligeledes indebærer beslutningen om brug af politihund som magtmiddel en overvejelse af – og konklusion om – at dette er den mindst indgribende, men samtidig nødvendige magtanvendelse i den foreliggende situation.

Endelig indeholder udkastet til regelsæt en bestemmelse om, at politiet tydeligt skal tilkendegive overfor vedkommende, at man har til hensigt at benytte politihund, såfremt anvisningerne ikke imødekommes.

Det bemærkes endeligt at Rigspolitiet ikke finder mulighed for at kommentere den konkret verserende sag.«

Justitsministeriet kan henholde sig til det af Rigspolitichefen anførte. Det kan endvidere oplyses, at Rigspolitichefen i forbindelse med udstedelsen af kundgørelsen vil udsende en rundskrivelse med en nærmere redegørelse for anvendelsen af de nye regler til politikredsene.

Heller ikke Justitsministeriet finder at burde kommentere den konkrete sag nærmere, idet eventuelle klager over politiets efterforskning og sagsbehandling samt klager over politipersonalets adfærd i tjenesten efter reglerne i retsplejeloven behandles af statsadvokaterne.

Spm. nr. S 2586

Til arbejdsministeren (20/6 97) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Vil ministeren sikre, at arbejdet med bekendtgørelser, vejledninger o.lign. efter vedtagelsen af lovforslag nr. L 259 om arbejdsmiljø ikke hindres eller forsinkes af DA's udtræden af Arbejdsmiljørådet?«

Begrundelse

DA repræsenterer kun en mindre del af virksomhederne (200.000 ansatte). Deres udtræden bør ikke hindre de forbedringer for lønmodtagerne, som ændringerne i arbejdsmiljøloven medfører, bl.a. forbedret § 9-uddannelse, fleres ret til sikkerhedsrepræsentant og udarbejdelse af arbejdspladsvurderinger.

Svar (30/6 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

DA's beslutning om at udtræde af Arbejdsmiljørådet vil i sagens natur vanskeliggøre arbejdet med at føre L 259 ud i livet, men det betyder ikke, at arbejdet med at udmønte lovændringen går i stå, eller at arbejdet forsinkes i nævneværdig grad.

Jeg afventer endnu en redegørelse fra DA om det nærmere indhold af DA's beslutning, og vil først herefter kunne danne mig et overblik over de videre konsekvenser heraf.